

Българка, и тя му клюма
Па се моли и му дума:
Земи мене младъ Стояне
Много ще ти дамъ иманье:
Три амбаря, цѣло стадо,
Че и мойто сърдце младо!

Злата и майка ѝ.

Злато мари, злато име,
Мари дъще я, кажи ми
Кой ти цвѣтето набаска,
Кой ти бузата удраска,
Кой ти тури чървенъ бѣлекъ
На твоята гушка бѣла?

— Мари мале, мила мале,
Като питашь да ти кажж:
Снощи гости сме имали,
Отидохъ водѣ да тражж
Съ менци самѣ на извѣра,
Тамъ заварихъ много хора,
Рѣкохъ малко да почакамъ
И за мене рѣдъ да доди. . .
Че отъ дѣ ги бѣсѣ проводи
Черни бивови проклѣти
Мѣжду нази се увряхж
Бистра вода да си пижть . . .
Едно биволче най-мало
Пусто що бѣ пощръкляло
Ни зарита и затласка
И съ опашка ме забръсна
Та ми цвѣтето раскъсна,
И ми бузата удраска,